

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-044/2024-5

Datum: 24. 5. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011, s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Črveka kot predsednika senata ter Marka Medveda kot člana senata in mag. Zlate Jerman kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Redno vzdrževanje občinskih cest na območju Občine Trzin v letih 2024 - 2029*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja HNG Hidrotehnika, nizke in komunalne gradnje, d.o.o., Prešernova cesta 35, Mengeš, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Potočnik in Prebil o.p., d.o.o., Ajdovščina 4, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Trzin, Mengeška cesta 22, Trzin (v nadaljevanju: naročnik) dne 24. 5. 2024

odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno dne 12. 3. 2024, pod številko objave JN001481/2024-EUe16/01 in v Uradnem listu Evropske unije dne 12. 3. 2024, pod številko objave 2024/S 51-149592.

Dne 15. 4. 2024 je naročnik na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN001481/2024-ODL/01) objavil »*Odločitev o neoddaji javnega naročila*« št. 430-0004/2024-11 z dne 15. 4. 2024 (v nadaljevanju: odločitev o neoddaji javnega naročila), s katero je odločil, da javnega naročila ne odda. Naročnik je v navedeni odločitvi ugotovil, da vlagateljeva ponudba, ki je bila tudi edina prejeta, ni dopustna zaradi preseganja zagotovljenih sredstev.

Vlagatelj je dne 24. 4. 2024 zoper odločitev o neoddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, da se zahtevku ugotovi, navedeno odločitev razveljavi, vlagatelju pa se povrnejo priglašeni stroški pravnega varstva. Zatrjuje, da je predložil dopustno ponudbo, izpodbijana odločitev pa je nezakonita, saj je naročnik ni ustrezno obrazložil, s čimer je kršil določbo 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015, s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) in standard obrazloženosti ter načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3). Pojasnjuje, da naročnik ni dokazal, da vlagateljeva ponudba presega zagotovljena sredstva, navedenega pa niti ne more dokazati, saj javno naročilo oddaja za večletno obdobje, za katerega še nima zagotovljenih sredstev. Navaja, da lahko neposredni proračunski uporabniki v tekočem letu za projekte in ukrepe, ki so vključeni v veljavnem načrtu razvojnih programov (v nadaljevanju: NRP) oddajo javno naročilo za celotno vrednost projekta oziroma ukrepa le, če so zanj načrtovane pravice porabe v sprejetih proračunih. Naročnik ima v konkretnem primeru v proračunu za leti 2024 in 2025 opredeljeno postavko »vzdrževanje cest«, iz veljavnega NRP za leto 2024 in NPR za leto 2025 naročnika pa ni razvidno, da bi bil vanj vključen projekt ali ukrep, ki bi se nanašal na redno vzdrževanje občinskih cest. Ker naročnik za namene predmetnega javnega naročila v NRP-ju torej nima načrtovanih odhodkov, ne more prevzemati obveznosti za prihodnja leta in posledično ne more dokazati, da ponudba presega zagotovljena sredstva. Vlagatelj še zatrjuje, da v primeru, kadar se proračun sprejema samo za eno leto, naročnik nima zagotovljenih sredstev za celotno obdobje večletnega javnega naročila in ne more narediti zaključka, da ponudba zagotovljena sredstva presega (smiselno se sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-094/2026 z dne 28. 6. 2016).

Naročnik je dne 26. 4. 2024 z dokumentom »Odločitev« št. 430-0004/2024-15 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) zahtevek za revizijo in zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnil kot neutemeljena. Zatrjuje, da je odločitev o neoddaji javnega naročila ustrezno obrazložena, saj se je vlagatelj lahko seznanil s pravno kvalifikacijo njegove ponudbe in dejanskim stanjem, na podlagi katerega je naročnik njegovo ponudbo označil za nedopustno (pri tem se sklicuje na več odločitev Državne revizijske komisije). Pojasnjuje, da je navedel, da bo po pravnomočnosti izpodbijane odločitve izvedel nov postopek, v zvezi z ne razkritjem višine zagotovljenih sredstev pa se je izrecno skliceval na četrti odstavek 90. člena ZJN-3, ki predstavlja podlago za ne razkritje določenih podatkov. Dodaja, da lahko Državna revizijska komisija v postopku pravnega varstva preveri le, ali je naročnik ocenjeno vrednost izračunal skladno s pravili javnega naročanja, medtem ko je načrtovanje in razporejanje zagotovljenih sredstev urejeno v predpisih, ki urejajo področje javnih financ, za katero Državna revizijska komisija ni pristojna. Prav tako zatrjuje, da lahko Državna revizijska komisija v postopku pravnega varstva preveri, ali je podatek o zagotovljenih sredstvih na pregleden način razviden iz dokumentacije postopka oddaje javnega naročila in ali je naročnik pravilno primerjal višino le-teh in ponudbene cene. Navaja, da je sprejel sklep o začetku postopka, iz katerega med drugim izhaja, da ima zagotovljena sredstva na proračunskih postavkah 0076 »Zimska služba« in 0077 »Redno vzdrževanje«, hkrati pa je navedena tudi višina zagotovljenih sredstev za celotno obdobje, ki jo vlagateljeva ponudba presega. Nadalje še pojasnjuje, da je vlagateljeva ponudbena vrednost preračunana kot petkratnik skupne ponudbene vrednosti za obdobje enega leta in dodaja, da tudi enoletna ponudbena vrednost presega sredstva, zagotovljena v navedenih postavkah naročnikovega proračuna. Navaja, da je stališče vlagatelja, iz katerega izhaja, da naročnik, ki izvaja javno naročilo za več let, ne more izkazati, da ponudbena vrednost presega zagotovljena sredstva, v nasprotju z načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3) ter določbami prvega odstavka 89. člena ZJN-3 v zvezi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3. Takšno stališče bi pomenilo, da lahko ponudnik ponudi kakršno koli ponudbeno ceno, naročnik pa ponudbe ne more zavrniti. Pojasnjuje še, da je vlagatelj trenutni koncesionar, glede na preteklo ponujeno vrednost pa je pri predmetnem javnem naročilu ceno zvišal za 263%, zaradi česar bi bilo sprejetje le-te v nasprotju z načelom gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3).

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 26. 4. 2024 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila in iz predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo »*Opredelitev do navedb naročnika zaradi zavrnitve zahtevka za revizijo zoper odločitev o ne oddaji javnega naročila št. 430-0004/2024-11 z dne 15. 4. 2024*« (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika) dne 3. 5. 2024 opredelil do naročnikovih navedb iz odločitve o zahtevku za revizijo. Nasprotuje naročnikovim navedbam in zatrjuje, da v izpodbijani odločitvi niso navedena jasna in odločilna dejstva v zvezi s preseganjem zagotovljenih sredstev, kar bi vlagatelju omogočalo, da učinkovito uveljavi svoje pravno varstvo. Pojasnjuje, da bi za ustrezno vsebinsko izpodbijanje navedene odločitve moral razpolagati s podatkom o konkretni višini zagotovljenih sredstev, le tako bi lahko ugotovil, ali je naročnikova odločitev pravilna. Navaja, da zgolj navedba dveh proračunskih postavk še ne pomeni, da je odločitev ustrezno obrazložena; da naročnik ni izkazal, da so podani razlogi, ki opravičujejo izjemo od razkritja višine zagotovljenih sredstev; da o nasprotju javnega interesa ni mogoče govoriti, saj je naročnik prejel le ponudbo enega ponudnika, ki je tudi obstoječi izvajalec in je svojo ponudbeno ceno oblikoval na podlagi kalkulacije cen. Izpostavlja, da naročnik niti ne zanika, da bi moral imeti predmet javnega naročila predviden v NRP-ju. Vlagatelj prav tako nasprotuje naročnikovim navedbam, iz katerih izhaja, da tudi enoletna ponudbena vrednost presega zagotovljena sredstva iz proračuna za leto 2024 in 2025 in zatrjuje, da ponudbena vrednost vlagatelja predstavlja vrednost za obdobje petih let, zaradi česar bi naročnik moral dokazati preseganje zagotovljene vrednosti za obdobje pet let. Vlagatelj v nadaljevanju opredelitve pojasnjuje še način izračuna ponudbene cene in pojasnjuje razliko v vrednostih iz preteklega postopka javnega naročila.

Naročnik z vlogo »*Odgovor na navedbe vlagatelja v dokumentu opredelitev do navedb naročnika zaradi zavrnitve zahtevka za revizijo zoper odločitev o ne oddaji javnega naročila št. 430-0004/2024-11 z dne 15. 4. 2024*« z dne 7. 5. 2024 (v nadaljevanju: odgovor naročnika na vlagateljevo opredelitev) nasprotuje vlagateljevim navedbam iz opredelitve do naročnikovih navedb.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da so vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN izpolnjeni, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na Portalu javnih naročil, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila in vlagateljevo ponudbo. Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je najprej sporno vprašanje, ali je naročnik v odločitvi o neoddaji javnega naročila razlog za zavrnitev vlagateljeve ponudbe navedel jasno in konkretno do te mere, da je bila vlagatelju v zvezi z naročnikovo odločitvijo zagotovljena možnost učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva.

Vlagatelj zatrjuje, da naročnik ni ustrezno obrazložil odločitve, da ni dokazal, da vlagateljeva ponudba presega zagotovljena sredstva, izkazal pa ni niti razlogov za sklicevanje na izjemo po

četrtem odstavku 90. člena ZJN-3, skladno s katero mu nekaterih podatkov ni potrebno razkriti. Zatrjuje, da ne more ugotoviti, ali je naročnik pravilno ocenil, da njegova ponudba presega zagotovljena sredstva, saj mu višina zagotovljenih sredstev ni znana.

Državna revizijska komisija je v več odločitvah (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-226/2018, 018-042/2019, 018-075/2020, 018-161/2021) oblikovala stališče, da je v novejši praksi, ki v celoti temelji na določbah ZJN-3, v zvezi z vprašanjem, ali je naročnik pri sprejemu odločitve o zavrnitvi ponudb kot nedopustnih zadostil standardu obrazloženosti in razloge za oceno o nedopustnosti ponudb navedel jasno ter konkretno do te mere, da je bila vlagatelju zagotovljena možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, slednje potrebno uresničevati tudi skozi določbo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3. Ta določa, da je naročnik dolžan v odločitvi o (ne)oddaji javnega naročila (med drugim) navesti razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran. Določba, ki (med drugim) odraža načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), v skladu s katerim mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku, je ključnega pomena za zagotavljanje učinkovitosti kot enega temeljnih načel pravnega varstva v postopkih oddaje javnih naročil (9. člen ZPVPJN v povezavi s 7. členom ZPVPJN). Šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o (ne)oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, saj jim omogoči, da se seznanijo s poglobljenimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se na podlagi preizkusa razumnosti omenjene odločitve po lastni presoji odločijo, ali jo bodo morebiti izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi ter jasnimi (in ne le z abstraktnimi ter pavšalnimi) razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu njegove odločitve.

Prav tako je Državna revizijska komisija v več odločitvah (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-226/2018, 018-042/2019, 018-075/2020, 018-161/2021) zapisala, da določbe ZJN-3 ne nalagajo naročniku, da bi moral v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali na portalu javnih naročil objaviti višino zagotovljenih sredstev ter da mu ni treba objaviti niti ocenjene vrednosti. Državna revizijska komisija je opozorila, da čeprav ZJN-3 naročniku objave podatka o zagotovljenih sredstvih ne nalaga, vseeno ne gre prezreti, da je naročnik tisti, ki mora zaradi uresničitve načela transparentnosti zagotoviti, da je ponudnik izbran (ali je, nasprotno, njegova ponudba zavrnjena) na pregleden način in po predpisanem postopku. Navedeno naročnika zavezuje, da oceno o preseganju zagotovljenih sredstev ustrezno obrazloži ter s tem omogoči preizkus njene razumnosti in pravilnosti. Kakšna, kako široka ter natančna naj bo v tem primeru obrazložitev, je prepuščeno presoji naročnika, ki mora tudi pri obrazložitvi odločitve o zavrnitvi ponudbe kot nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih sredstev slediti temeljnemu izhodišču in z navedbo jasnih odločilnih dejstev ponudnikom zagotoviti možnost uresničitve učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva.

Državna revizijska komisija pa je v zgoraj izpostavljenih odločitvah opozorila tudi na možnost, da naročnik nekaterih informacij o (ne)oddaji naročila iz drugega in tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 ne objavi, ker bi njihovo razkritje oviralo izvajanje zakona ali bi bilo sicer v nasprotju z javnim interesom, ker bi škodilo upravičenim poslovnim interesom javnega ali zasebnega gospodarskega subjekta ali ker bi lahko vplivalo na pošteno konkurenco med gospodarskimi subjekti (četrty odstavek 90. člena ZJN-3).

Državna revizijska komisija je za potrebe presoje vlagateljevih navedb v zvezi z obrazložitvijo izpodbijane odločitve najprej vpogledala v naročnikovo odločitev o neoddaji naročila in ugotovila, da je naročnik v njej navedel:

»Naročnik je preveril ponudbo edinega ponudnika HNG d.o.o., Prešernova cesta 35, 1234 Mengeš in ugotovil, da ponudba presega naročnikova zagotovljena sredstva, zato se kot nedopustna izloči iz nadaljnjega postopka oddaje javnega naročila.

Zagotovljena sredstva za predmetno javno naročilo so opredeljena v proračunu naročnika, in sicer na proračunski postavki 0076 Zimska služba in 0077 Redno vzdrževanje občinskih cest. Ker ponudba edinega ponudnika presega naročnikova zagotovljena sredstva, naročnik ponudnika v predmetnem javnem naročilu ne more izbrati in se ponudba izloči kot nedopustna.

Glede na dejstvo, da naročnik predmetnega javnega naročila ni oddal, zaradi česar je potrebno izvesti nov postopek oddaje javnega naročila, naročnik na podlagi četrtega odstavka 90. člena ZJN-3 v skladu z varovanjem javnega interesa in poslovnih interesov naročnika v povezavi z načelom gospodarnosti ter namenom pridobitve ponudb, ki odražajo pravo stanje cen na trgu in na vrednost katerih ne bi vplivala vnaprej razkrita višina zagotovljenih sredstev, ne more razkriti informacije o obsegu zagotovljenih sredstev.«

Iz citirane obrazložitve odločitve o neoddaji javnega naročila izhaja, da je naročnik ugotovil, da vlagateljeva ponudbena cena presega zagotovljena sredstva, zaradi česar jo je kot nedopustno izločil iz postopka oddaje javnega naročila. Na tem mestu Državna revizijska komisija pritruje naročniku, da je pravna podlaga za presojanje dopustnosti ponudbe, ki se nanaša na preseganje zagotovljenih sredstev, predvidena v 29. točki prvega odstavka 2. člena ZJN-3 v povezavi s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3. Nadalje je naročnik v izpodbijani odločitvi navedel postavki, v okviru katerih ima v proračunu zagotovljena sredstva, navedel pa je tudi, da višine zagotovljenih sredstev ne bo razkrival, saj bo po pravnomočnosti izpodbijane odločitve izvedel nov postopek oddaje javnega naročila. V zvezi z ne razkritjem višine zagotovljenih sredstev se je naročnik izrecno skliceval na četrty odstavek 90. člena ZJN-3, ki predstavlja podlago za ne razkritje določenih podatkov (zgoraj navedena pravna podlaga). Ob tem je pojasnil, da višine zagotovljenih sredstev ne more razkriti zaradi varovanja javnega interesa in poslovnih interesov naročnika v povezavi z načelom gospodarnosti ter namenom pridobitve ponudb v novem postopku oddaje javnega naročila, ki bodo odražale pravo stanje cen na trgu in na vrednost katerih ne bi vplivala vnaprej razkrita višina zagotovljenih sredstev. Navedeno gre razumeti, da se naročnik želi izogniti položaju, v katerem bi potencialni ponudniki ponudbene cene prilagajali višini razkritih zagotovljenih sredstev, s čimer pa utemeljeno varuje javni interes (pri tem Državna revizijska komisija dodaja, da se naročnikova navedba glede prilagajanja cen ne nanaša na ponudbene cene in kalkulacijo cen vlagatelja, kakor zatrjuje vlagatelj, pač pa gre za razlog naročnika, s katerim pojasnjuje okoliščine za ne razkritje višine zagotovljenih sredstev in s katerim želi preprečiti morebitne vplive razkritja zagotovljenih sredstev na višino ponudbenih cen). Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da ni mogoče slediti navedbam vlagatelja, iz katerih izhaja, da naročnik ni navedel razlogov za ne razkritje višine zagotovljenih sredstev, saj je naročnik okoliščine sklicevanja na četrty odstavek 90. člena ZJN-3, kot navedeno, ustrezno utemeljil.

Na podlagi navedenega je mogoče ugotoviti, da se je v obravnavanem primeru vlagatelj lahko seznanil s pravno kvalifikacijo njegove ponudbe in dejanskim stanjem, na podlagi katerega je naročnik njegovo ponudbo ocenil kot nedopustno ter konkretnimi razlogi, zaradi katerih se naročnik sklicuje na izjemo v zvezi z ne razkritjem podatkov o zagotovljenih sredstvih. Glede na konkretne okoliščine Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnikova odločitev v predmetnem postopku, obrazložena do te mere, da se je vlagatelj lahko seznanil s konkretnim razlogom za zavrnitev njegove ponudbe ter zoper odločitev vložil zahtevek za revizijo, v katerem je lahko navedel vsa relevantna dejstva in predlagal izvedbo dokazov, s katerimi dokazuje njeno nezakonitost, kar je vlagatelj tudi storil. Na tej podlagi je vlagatelju zagotovljeno pravno varstvo v

obsegu, kot ga določa ZPVPJN, zato njegovim očitkom o tem, da odločitev o neoddaji naročila ni ustrezno oziroma zadostno obrazložena, ni mogoče slediti.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo nadalje zatrjuje, da je izpodbijana odločitev nezakonita, ker ne drži, da vlagateljeva ponudba presega zagotovljena sredstva. V zvezi s tem zatrjuje, da iz trenutno veljavnega NRP za leto 2024 in NRP za leto 2025 ni razvidno, da bi bil vanj vključen projekt oziroma ukrep, ki bi se nanašal na redno vzdrževanje občinskih cest, naročnik zato v konkretnem primeru sploh ne more dokazati zagotovljenih sredstev za celotno obdobje javnega naročila, saj teh sredstev dejansko nima zagotovljenih, prav tako nima načrtovanih pravic porabe sredstev za namen predmetnega javnega naročila. Na splošno zatrjuje še, da v primeru, ko naročnik javno naročilo izvaja za večletno obdobje, ne more izkazati, da ponudba presega zagotovljena sredstva, saj za večletno obdobje niti nima zagotovljenih sredstev (v zvezi s s tem se smiselno sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-094/2016).

Zagotovljena sredstva predstavljajo znesek, ki ga ima naročnik zagotovljenega za plačilo obveznosti iz pogodbe o izvedbi javnega naročila.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da ni mogoče slediti vlagateljevemu stališču, da naročnik, ki sprejema proračun le za eno leto, ne more napraviti zaključka, da ponudba presega zagotovljena sredstva. Zgolj dejstvo, da se proračuni sprejemajo le za eno oziroma dve leti, naročnikom še ne onemogoča, da izvajajo dolgoročna javna naročila ali da zagotovljena sredstva za leta, za katera proračun še ni sprejet, opredelijo v drugem dokumentu. Če bi dopustnost ponudbe lahko presojali le glede na sredstva, zagotovljena na postavkah proračuna, bi to pomenilo, da bi ZJN-3 dejansko oviral ali celo onemogočal izvajanje dolgoročnih javnih naročil proračunskih uporabnikov, kar pa ne bi bilo smiselno (prim. odločitev Državne revizijske komisije št. 018-066/2018, 018-046/2021). Ključna je torej ugotovitev, ali dokumentacija naročnika izkazuje višino zagotovljenih sredstev, na katero se naročnik opre pri odločitvi o izločitvi ponudbe, ki ta sredstva presega.

Ker naročnik v odločitvi o neoddaji javnega naročila ni navedel podatka o višini zagotovljenih sredstev (za kar je, kot je bilo zgoraj ugotovljeno, imel utemeljen razlog, ki ga dopušča četrti odstavek 90. člena ZJN-3), je v odstopljeno dokumentacijo vpogledala Državna revizijska komisija in preverila, ali je naročnikova ugotovitev, da vlagateljeva ponudba presega zagotovljena sredstva, pravilna in zakonita.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v dokumentu »*Sklep o začetku postopka oddaje javnega naročila*« št. 430-0004/2024-2 z dne 11. 3. 2024 navedel višino zagotovljenih sredstev za celotno obdobje trajanja javnega naročila. Iz navedenega sklepa je razvidna višina zagotovljenih sredstev v postavkah proračuna za leti 2024 in 2025, pa tudi višina zagotovljenih sredstev za prihodnja leta oziroma celotna dinamika razporeditve zagotovljenih vrednosti po posameznih letih izvedbe javnega naročila. Z vpogledom v naročnikovo dokumentacijo postopka oddaje javnega naročila je tako Državna revizijska komisija ugotovila, da je naročnik na pregleden način predstavil podatek o višini zagotovljenih sredstev za celotno obdobje predmetnega javnega naročila in s tem v zadostni meri izkazal in dokazal višino zagotovljenih sredstev.

Ob primerjavi vlagateljeve ponudbene cene za predmetno javno naročilo, kot je razvidna iz njegovega ponudbenega predračuna (Obrazec: »*Ponudba*« št. 065/2024) in kot izhaja tudi iz dokumenta »*Zapisnik o javnem odpiranju ponudb*« z dne 12. 4. 2024 ter višine zagotovljenih sredstev za predmetno javno naročilo za celotno obdobje javnega naročila, kot je razvidna iz naročnikove dokumentacije, Državna revizijska komisija ugotavlja, da ponudbena cena vlagatelja presega naročnikova zagotovljena sredstva za predmetno javno naročilo. Glede na navedeno naročniku ni mogoče očitati, da je ravnal v nasprotju z določbami ZJN-3, ko je za ponudbo

vlagatelja skladno z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 ugotovil, da ni dopustna, zaradi preseganja zagotovljenih sredstev. Ob tem Državna revizijska komisija dodaja, da navedb v zvezi z enoletno vrednostjo vlagateljeve ponudbe in preseganjem sredstev, zagotovljenih v proračunu naročnika za prvo leto izvedbe javnega naročila, ni presojala, saj njihova vsebinska obravnava ne bi mogla več vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije.

V zvezi z vlagateljevimi navedbami, da naročnik v veljavnem NRP nima predvidenih sredstev za predmetno javno naročilo, pa Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je že večkrat ugotovila, da načrtovanje in razporejanje zagotovljenih sredstev ni urejeno v predpisih s področja javnega naročanja, temveč v predpisih, ki urejajo področje javnih financ. Morebitno napačno naročnikovo razporejanje zagotovljenih sredstev za plačilo obveznosti, ki izvirajo iz pogodbe o izvedbi javnega naročila, ne more biti predmet revizijskega postopka, saj ne gre za vprašanje, ki bi ga urejali predpisi s področja javnih naročil, zato Državna revizijska komisija ni pristojna ocenjevati pravilnosti oziroma zakonitosti načina izračunavanja in določanja zagotovljenih sredstev (prim. odločitve Državne revizijske komisije št. 018-171/2017, 018-019/2018, 018-186/18, 018-044/2019 in 018-046/2021), vprašanje pristojnosti Državne revizijske komisije v tem delu pa med strankama niti ni sporno. Glede na navedeno Državna revizijska komisija ni vsebinsko presojala navedb vlagatelja, usmerjenih v zatrjevanje, da naročnik v veljavnem NRP za namene predmeta javnega naročila nima načrtovanih odhodkov oziroma pravic porabe. Ob navedenem je Državna revizijska komisija kot nepotrebna zavrnila vlagateljeva dokazna predloga za vpogled v proračun naročnika za leto 2024 in NRP naročnika za leto 2024. Z obema dokaznima predlogoma namreč želi vlagatelj dokazati trditve o tem, da naročnik nima predvidenih pravic porabe za namen predmetnega javnega naročila oziroma dokumentiranih zagotovljenih sredstev za celotno obdobje javnega naročila.

Nadalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagateljevo sklicevanje na sklep Državne revizijske komisije št. 018-094/2016 za predmetni spor ni relevantno, saj ne gre za primerljivi dejanski stanji. V predmetni zadevi je namreč Državna revizijska komisija ugotovila, da je iz Sklepa o začetku postopka oddaje javnega naročila jasno razvidna višina zagotovljenih sredstev za celotno obdobje javnega naročila (5 let, pri čemer je jasno razvidna tudi dinamika razdelitve sredstev po posameznih letih), medtem ko v zadevi, na katero se smiselno sklicuje vlagatelj, iz poslovnega načrta ni bilo jasno razvidno ali se zagotovljena sredstva nanašajo le na investicijo ali morda ta znesek vključuje tudi sredstva za vzdrževanje investicije. Iz hipotetične predpostavke, ki je bila vezana na takratni konkretni primer, ko sredstva niso bila jasno in transparentno dokumentirana in razvidna iz dokumentacije naročnika, ni mogoče smiselno povzeti stališča, da v primeru, ko se proračun sprejema za eno ali dve leti, naročniki ne morejo dokazati višine zagotovljenih sredstev. Kot že navedeno, zgolj dejstvo, da proračun za celotno obdobje večletnega javnega naročila še ni sprejet, naročniku ne onemogoča, da zagotovljena sredstva za leta, za katera proračun še ni sprejet, opredeli v drugem dokumentu, npr. v sklepu o začetku postopka oddaje javnega naročila (kot je naročnik v konkretnem primeru tudi storil).

Državna revizijska komisija še dodaja, da navedb strank v zvezi s ponujeno ceno vlagatelja pri predhodnem javnem naročilu za izvajanje obvezne občinske gospodarske javne službe »Redno vzdrževanje občinskih cest na območju Občine Trzin v letih 2020-2024« ni presojala, saj za predmetni spor niti niso relevantne. Določitev ponudbenih cen v drugih postopkih javnih naročil namreč ni relevantna za razrešitev spora med strankama, ki se nanaša na vprašanje preseganja zagotovljenih sredstev v obravnavani zadevi.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagatelj v obravnavanem primeru ni uspel dokazati naročnikovih kršitev ZJN-3 pri presoji dopustnosti vlagateljeve ponudbe. Zato je skladno s 1. alinejo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevke za revizijo kot neutemeljenega zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, zato je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj po pooblaščenцу,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.